

Cultura

REPORTATGE | Arts plàstiques

I Bruce va crear l'home

Tercera proposta de la Galeria Alta, i de nou un dels grans: Weber, el fotògraf que va revolucionar la publicitat als anys 80 i 90.

A. L.
LA MASSANA

Fins que ell va arribar, la dona era la reina absoluta de la fotografia publicitària. Perquè va ser ell, Bruce Weber (Pennsylvania, 1946), qui va elevar els models masculins a la categoria d'objecte de desig que fins aleshores havia sigut patrimoni de les senyores. Avui pot semblar obvi, però als anys 80 va ser una autèntica revolució i ell va ser el primer. Només han de *googlejar* i buscar els primers treballs de Weber per a Calvin Klein, aquests individus de tors monumental habillats (o no) amb roba interior ben ajustadeta i en actitud pelet insolent. Després van venir Ralph Lauren, Abercrombie, Versace i anar fent. I fins avui. Mig segle de trajectòria que l'han convertit en un dels creadors més imitats de la fotografia publicitària: si entren en l'univers Weber de seguida tindran una sensació de *déjà vu*: és molt probable que s'hagin fixat en el seu treball sense saber-ne l'autor, i encara més probablement, perquè quasi tota la publicitat de moda i perfumeria que ha vingut després ha begut en la iconografia que ell va crear.

Doncs aquest mite vivent de la fotografia de l'últim terç del segle XX és el que ha convidat Pancho Saula a la tercera proposta de la Galeria Alta, aquest miracle que ell i la seva dona –l'exmodel sudafricana Michelle Ferrara– van obrir al setembre a Anyós i per on ja han desfilat, atenció, Vivian Mayer i de Joel Meyerowitz. En efígie, és clar. Ara és el torn de Weber, de qui han reunit sota el títol *Turn to the Light* una trentena de fotografies que constitueixen quasi una retrospectiva del nostre home d'avui. Hi ha, diu Saula, una mica de tot Weber, des dels nus masculins (i també femenins) que rivalitzen en perfecció amb els de Mapplethorpe –potser sense la seva càrrega sexual– fins a les estampes de la vida quotidiana del fotògraf, tan americana, amb lloc destacadíssim per als set gossets amb qui conviu, i retrats de *celebrities* del Hollywood daurat dels 90, des de Leonardo Di Caprio i River Phenix fins a Sean Penn i Drew Barrymore. La major part,

'Running at Point Ception, California' (1987).

El galerista Pancho Saula fulleja 'Bear Pound', un dels 40 llibres que ha publicat Weber.

Saula proposa a 'Turn to the Light' una mirada retrospectiva a la trajectòria de Bruce Weber

en blanc i negre, que n'és també un dels trets característics.

Weber retrata una Amèrica –uns EUA, vaja– encara confiada i feliç, hedonista i banal, que sembla sortida d'un catàleg de complements de luxe: el cant del cigne d'una època. Una proposta que és exactament el revers de la de Maier, la documentalista anònima que es fusionava amb el paisatge urbà

per deixar-ne constància notarial. També de Meyerowitz, el guru de la fotografia de carrer. I aquesta és la gràcia de Galeria Alta, que ens porta com qui diu al costat de casa una selecció dels grans del segle XX. Sempre amb el toc Saula, que consisteix a exposar “només el que m'agrada” i en un context domèstic, per no dir-ne íntim: recordin que les visites son sempre sota demanda i que la galeria no és pròpiament una galeria, sinó les parets del magnífic xalet que la parella té a Anyós, amb estupendes vistes al Casamanya.

És en aquest context insòlit però extremadament acollidor on exerceix un apostolat que consisteix a predicar la bona nova de la fotografia entesa com a obra d'art i, per tant, susceptible de ser col·leccionada: “Ho plantejo com el viticultor que convida un amant dels vins a passar una

tarda al celler, recorrent la propietat, fent-ne un tastet i explicant-li el personalment els secrets. El que proposo és una experiència”. I és exactament el que devia seduir el mateix Weber, poc amant de les exposicions i que al costat de la faceta de fotògraf en té una altra i notable de cineasta: amb *Broken Noses* (1987) va estar a punt de guanyar a Sn-dance; amb *Let's Get Lost* (1988), personalíssim retrat del trompetista Chet Baker, va estar nominat a l'Oscar, i *The Treasure of his Youth* (2021) reivindica la figura del fotògraf Paolo di Paolo.

No estem parlant d'un art per a totes les butxaques, això també és cert: el preu dels originals –sèries limitades de 10 a 15 còpies– oscil·la entre els 7.500 i els 27.000 euros. Però comprar no és obligatori, òbviament, i com a mínim s'enduran un grapat de suculent anècdotes, com ara el reportatge que en la seva altra faceta, la d'agent de fotògrafs, acaba de coordinar a Los Angeles: una campanya de certa marca de rellotges que el 21 de juliol del 1969 va viatjar a la lluna bord de l'Apol·lo 11. Saben qui li feia de model? Buzz Aldrin, l'últim astronauta viu de la missió. Saula va estar a casa seva, un humil apartament a la perifèria de la ciutat. I li va donar la mà a l'home que baixa després d'Armstrong. Jo li vaig donar a Saula i encara no me l'he rentat.